

სოფიო გოხელაშვილი
**სასმელი წყლის ხარისხის მდგომარეობა საქართველოში 2015 - 2020 წლების
მონაცემებით**

სტუ, საჯარო მმართველობის დოქტორანტურა, თბილისი, საქართველო

SOPHIO GOKHELASHVILI

**THE STATE OF DRINKING WATER QUALITY IN GEORGIA ACCORDING TO THE
DATA OF 2015-2020**

GTU, PhD in Public Administration, Tbilisi, Georgia

SUMMARY

The paper shows that despite the abundance of drinking water resources in Georgia, there are many problems with the use of resources. Also, the unsatisfactory quality of the supplied drinking water is noteworthy. Analysis of drinking water samples surveyed by the Ministry of Environment and Agriculture, LEPL National Food Agency in 2015-2020 reveals typical physical, chemical and biological hazards that can cause water quality changes and may pose a threat to public health. The main reason for the above-mentioned problems is the lack of a single comprehensive mechanism in the country, which ensures the maximum reduction of drinking water losses and the supply of quality drinking water to the population.

Key Words: Drinking water, Quality, Georgia

საქართველოს, თითქმის ყველა რეგიონი, წყლის სიუხვის მიუხედავად, განიცდის ნორმატიული ხარისხის სასმელი წყლის მკვეთრ დეფიციტს. აქტუალურია ქვეყნის წყალმომარაგების სფეროში არსებული პრობლემები, თითქმის ყველა ქალაქსა და რაიონში. მოსახლეობისათვის ხარისხიანი სასმელი წყლის მიწოდებისათვის საჭიროა პრობლემების იდენტიფიცირება და აღმოფხვრის გზების ძიება. აღნიშნული საკითხების მოგვარება გადანყვეტს, როგორც საქართველოს ხარისხიანი სასმელი წყლით მომარაგებას, ასევე საქართველოს წყლის რესურსების სათანადოდ დაცვას [1].

გაეროს ეკონომიკური, სოციალური და კულტურული უფლებების კომიტეტის მიერ დეკლარირებული “წყალზე ადამიანის უფლება” მონოდეტულია თითოეული ადამიანის, უსაფრთხო და ხარისხიანი, მათ შორის, სასმელი წყლით უზრუნველსაყოფად. ელემენტარული მოთხოვნების დასაკმაყოფილებლად თითოეულ ადამიანს დღე-ღამეში არანაკლებ 20 ლიტრი წყალი ესაჭიროება. სუფთა წყლით უზრუნველყოფა წარმოადგენს ადამიანის წყალზე უფლების დემონსტრირებას და მთავრობების მინიმალურ ამოცანას. ეს ვალდებულება გამოხატავს უნივერსალურ ღირებულებასა და მთავრობების პასუხისმგებლობას მოსახლეობის წინაშე [1,3].

სასმელი წყლის ხარისხის რეგულირება მოსახლეობის ჯანმრთელობის დაცვის უმნიშვნელოვანესი მიმართულებაა, ხოლო სასმელი წყლის ფაქტორით განპირობებული ინფექციური და არაინფექციური დაავადებების პროფილაქტიკა კვლავ რჩება სახელმწიფო პოლიტიკის, ჰიგიენური მეცნიერებისა და პრაქტიკის ერთ-ერთ პრიორიტეტულ მიმართულებად [2,3].

სხვადასხვა კვლევების მიხედვით, ქვეყნის მასშტაბით წლების განმავლობაში გამოკვლეული ნიმუშების რაოდენობა საკმარისი არ არის სასმელი წყლის ხარისხის კონტროლისათვის, სრულყოფილი მონაცემთა ბაზის შესაქმნელად და ვერ ასახავს რეალურ სიტუაციას [4,5].

სასმელი წყლის მოხმარებასთან დაკავშირებული საფრთხის იდენტიფიცირებისთვის, გაანალიზებულ იქნა სსიპ სურსათის ეროვნული სააგენტოს მიერ აღებული სასმელი წყლის სინჯები (2015-2020 წლის მონაცემები):

2015 წელს, საქართველოს მასშტაბით სულ აღებულია 701 სინჯი, საიდანაც სხვადასხვა მაჩვენებლის მიხედვით დარღვევა გამოვლინდა 298 სინჯში;
2016 წელს, აღებულია 462 სინჯი, საიდანაც დარღვევა გამოვლინდა 221 სინჯში;
2017 წელს, აღებულია 549 სინჯი, საიდანაც დარღვევა გამოვლინდა 233 სინჯში;
2018 წელს, აღებულია 570 სინჯი, საიდანაც დარღვევა გამოვლინდა 243 სინჯში;
2019 წელს, აღებულია 578 სინჯი, საიდანაც დარღვევა გამოვლინდა 237 სინჯში;
2020 წელს, აღებულია 503 სინჯი, საიდანაც დარღვევა გამოვლინდა 137 სინჯში.

სინჯების უმრავლესობაში გამოვლენილ იქნა შემდეგი ტიპის დარღვევები: მიკრობიოლოგიური; ორგანოლექტიკური; ფიზიკო-ქიმიური და პარამიტოლოგიური.

აღნიშნული კვლევებიდან გამომდინარე, შეგვიძლია დავასკვნათ, რომ:

- ყოველწლიურად აღებული სინჯების რაოდენობა არ არის საკმარისი, უნდა მოხდეს სინჯის ასაღები წერტილების გაზრდა;
- წლების შედარებით შეგვიძლია ვთქვათ, რომ სიტუაცია დარღვევების რაოდენობის მიხედვით არ გაუმჯობესებულა;
- არ არის შექმნილი სასმელი წყლის ხარისხის შესახებ მონაცემთა ერთიანი/ინტეგრირებული ელექტრონული ბაზა, რაც ხელმისაწვდომი იქნება ყველა დაინტერესებული მხარეების სპეციალისტების, მეცნიერებისა და სამოქალაქო საზოგადოებისათვის.

გამოყენებული ლიტერატურა:

1. ლაშაური მ., გრძელიშვილი მ., კიკნაძე ე., შუბითიძე ნ. და სხვ. „აღმოსავლეთ საქართველოს წყლების ხარისხის ჰიგიენური შეფასება“, საერთაშორისო სამეცნიერო-ტექნიკური კონფერენცია, გარემოს დაცვა და მდგრადი განვითარება 2010 წელი, გვ. 175.
2. მირცხულავა მ., უაირმანი მ. მანგანუმის სამთო წარმოებასთან დაკავშირებული მეტალებით დაბინძურების, ეკოლოგიური და ადამიანის ჯანმრთელობის რისკების შეფასება ჭიათურაში. ანგარიში (საქართველო), 2011 წ.
3. საქართველოს ენერჯეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის დადგენილება №32; სასმელი წყლის მიწოდებისა და მოხმარების წესების დამტკიცების შესახებ. (გადამოწმებულია 18/09/2021); <https://matsne.gov.ge/ka/document/view/80746?publication=0>
4. Интегральная оценка питьевой воды централизованных систем водоснабжения по показателям химической безвредности, Методические рекомендации МР 2.1.4.0032-11;
5. Guidelines for Drinking Water Quality, Fourth Edition, World Health Organization, 2011;
6. <https://nfa.gov.ge/>

СОФИО ГОХЕЛАШВИЛИ

СОСТОЯНИЕ КАЧЕСТВА ПИТЬЕВОЙ ВОДЫ В ГРУЗИИ ПО ДАННЫМ 2015-2020 ГГ.

ГТУ, докторантура государственного управления, Тбилиси, Грузия

РЕЗЮМЕ

В статье показано, что, несмотря на обилие ресурсов питьевой воды в Грузии, существует много проблем с их использованием. Также обращает на себя внимание неудовлетворительное качество подаваемой питьевой воды. Анализ проб питьевой воды, проведенный Министерством окружающей среды и сельского хозяйства Национального агентства по продовольствию в 2015-2020 годах, выявляет типичные физические, химические и биологические опасности, которые могут вызвать изменения качества воды и могут представлять угрозу для здоровья населения. Основная причина вышеперечисленных проблем - отсутствие в стране единого комплексного механизма, обеспечивающего максимальное сокращение потерь питьевой воды и обеспечение населения качественной питьевой водой.

სოფიო გოხელაშვილი
**სასმელი წყლის ხარისხის მდგომარეობა საქართველოში 2015 - 2020 წლების
მონაცემებით**

სტუ, საჯარო მმართველობის დოქტორანტურა, თბილისი, საქართველო

რეზიუმე

ნაშრომში ნაჩვენებია, რომ საქართველოში სასმელი წყლის რესურსების სიმრავლის მიუხედავად, პრობლემები რესურსების ათვისებასთან დაკავშირებით ძალიან ბევრია. ასევე, აღსანიშნავია მიწოდებული სასმელი წყლის არაადამკვამყოფილებელი ხარისხი. გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროს, სსიპ სურსათის ეროვნული სააგენტოს მიერ 2015-2020 წლებში აღებული სასმელი წყლის სინჯების კვლევის მონაცემთა ანალიზიდან იკვეთება ტიპური ფიზიკური, ქიმიური და ბიოლოგიური საფრთხეები, რომლებსაც შეუძლიათ გამოიწვიონ წყლის ხარისხის შეცვლა და შესაძლებელია საფრთხე შეუქმნან მოსახლეობის ჯანმრთელობას. ზემოაღნიშნული პრობლემების წარმომშობი მთავარი მიზეზი, ქვეყანაში ერთიანი სრულყოფილი მექანიზმის არარსებობაა, რომელიც უზრუნველყოფს სასმელი წყლის დანაკარგების მაქსიმალურ შემცირებას და ხარისხიანი სასმელი წყლის მიწოდებას მოსახლეობისთვის.

